

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/2/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124432283
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. et Mgr. Michala Lunterová Švandová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2025:6124432283.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. et Mgr. Michalou Lunterovou Švandovou, v právnej veci žalobcu M.B.A. Consult Investments s.r.o., IČO 55 414 656, so sídlom A. B. XXXX/XX, XXX XX A., v konaní zast. Advokátskou kanceláriou Galadík s.r.o., IČO 54 691 419, so sídlom Nám. Štefana Moysesu 45/17A, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému C. D., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt C. XXXX/XX, XXX XX E., v konaní zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie: J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 540,38 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica, pracovisko upomínacieho konania, dňa 09. 12. 2024, domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 540,38 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 540,38 Eur od 21. 04. 2024 do zaplatenia a tiež náhrady trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca, Slovenská sporiteľňa, a. s. so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO 00 151 653 (ďalej len „právny predchodca“), uzatvoril dňa 02. 07. 2021 so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebného úveru vo výške 1.500,00 Eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“). V zmluve o úvere si zmluvné strany dohodli podmienky splácania úveru, a to výšku mesačnej splátky 50,77 Eur; splatnosť prvej splátky 28. 08. 2021; periodicitu a splatnosť splátok mesačne vždy k 28. dňu v kalendárnom mesiaci; konečnú splatnosť úveru 28. 07. 2024; splatnosť úrokov vždy v periodicite a v termíne splátok, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru 12,49 % ročne a celkovú čiastku, ktorú

sa spotrebiteľ zaviazal zaplatiť 1.827,35 Eur. Žalovaný podľa tvrdení žalobcu nemal dodržať podmienky pre splácanie úveru, čím sa mal dostať do omeškania; tvrdenia o nesplácaní úveru žalobca opieral o výpis z úverového účtu a tvrdil, že žalovaný uhradil splátky v celkovej výške 1 252,57 Eur, ktoré boli započítané (i) na istinu v sume 959,62 Eur; (ii) na riadny úrok v sume 283,18 Eur; (iii) na zmluvný úrok z omeškania v sume 1,77 Eur; (iv) na poplatky v sume 8,00 Eur. Po konečnej splatnosti úveru boli zo strany žalovaného zrealizované úhrady, ktoré boli započítané na istinu, a to platba zo dňa 29. 05. 2024 vo výške 50,00 Eur; platba zo dňa 12. 06. 2024 vo výške 50,00 Eur a platba zo dňa 08. 07. 2024 vo výške 50,00 Eur.

Od augusta 2024 neevidoval právny predchodca zo strany žalovaného žiadne ďalšie úhrady. Dlhá istina tak po odpočítaní uhradených splátok započítaných na istinu predstavovala sumu 540,38 Eur. Výzvou zo dňa 12. 09. 2022 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky, žalovaný bol upozornený, že ku dňu vyhotovenia výzvy, bola výška pohľadávky 152,36 Eur a zároveň bol upozornený, že banka je oprávnená postúpiť pohľadávku do mandátnej správy tretej osobe. Zásielka adresovaná žalovanému sa právnomu predchodcovi vrátila dňa 04. 10. 2022 ako nedoručená z dôvodu, že nebola prevzatá v odbernej lehote. Výzvou zo dňa 02. 05. 2023 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky, žalovaný bol upozornený, že ku dňu vyhotovenia výzvy, bola výška pohľadávky 219,07 Eur a zároveň bol upozornený, že banka je oprávnená postúpiť pohľadávku do mandátnej správy tretej osobe. Zásielka adresovaná žalovanému bola doručená dňa 24. 05. 2023. Nakoľko žalobca nemal k dispozícii doručenkú, predložil ako dôkaz o doručení výzvy podací hárok. Výzvou zo dňa 19. 03. 2024 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky, žalovaný bol upozornený, že ku dňu vyhotovenia výzvy, bola výška pohľadávky 575,17 Eur, pričom právny predchodca žalobcu žalovaného predmetnou výzvou upozornil, že ak v lehote 15 dní nevysporiada túto pohľadávku, je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Zásielka adresovaná žalovanému bola doručená dňa 22. 03. 2024, nakoľko žalobca nemal k dispozícii doručenkú, ako dôkaz o doručení výzvy súdu predložil podací hárok. Nakoľko zo strany žalovaného došlo k porušeniu zmluvných podmienok, pristúpil právny predchodca v súlade s príslušnými ustanoveniami VOP a s poukazom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dňa 20. 04. 2024 k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 21. 04. 2024 (ďalej len „oznámenie“) bol žalovaný vyzvaný na úhradu pohľadávky do 15 dní od doručenia. Dlhá istina ku dňu zosplatnenia úveru predstavovala sumu 831,04 Eur. Zásielka adresovaná žalovanému bola doručená dňa 25. 04. 2024. Výzvou zo dňa 20. 06. 2024 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky. Žalovaný bol upozornený, že ku dňu vyhotovenia výzvy, je výška pohľadávky banky 744,04 Eur a zároveň bol upozornený, že je oprávnený postúpiť pohľadávku tretej osobe. Zásielka adresovaná žalovanému bola doručená dňa 01. 07. 2024. Nakoľko žalobca nemal k dispozícii doručenkú, ako dôkaz o doručení výzvy predložil podací hárok. S poukazom na ust. § 565 a s prihliadnutím na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru 20. 04. 2024, pričom od splatnosti nezaplatenej splátky splatnej 28. 12. 2023 uplynuli tri mesiace, t. j. v lehote do 28. 03. 2024 nedošlo k úhrade. Kvalifikovaná výzva zo dňa 19. 03. 2024 v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ bola žalovanému doručená dňa 22. 03. 2024. Nakoľko zo strany žalovaného nedošlo v zákonnej lehote 15 dní k úhrade omeškaných splátok, pristúpil právny predchodca k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti a to do splatnosti najbližšej splátky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. splatnosť najbližšej splátky bola zmluvou určená na 28. deň v mesiaci a k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo 20. 04. 2024, teda v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0850/2024/CE zo dňa 23. 09. 2024, nastala právna skutočnosť, ktorá mala za následok zmenu v osobe veriteľa z právneho predchodcu (pôvodného veriteľa) na žalobcu. O vyššie uvedených skutočnostiach malo byť žalovanému expedované v zmysle ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka oznámenie o postúpení pohľadávky. S poukazom na článok I bod 1 zmluvy o úvere, ak je dlžník v omeškaní so splácaním pohľadávky banky, zaplatením úrokov, poplatkov alebo iných peňažných záväzkov, banka je oprávnená požadovať od dlžníka okrem úrokov tiež úroky z omeškania z dlžnej čiastky, najviac do výšky stanovenej právnym predpisom, t. j. vo výške 9,50 % ročne. Vzhľadom na vyššie uvedené si žalobca nárokuje priznanie úroku z omeškania vo výške 9,50 % ročne z dlžnej istiny vo výške 540,38 Eur, ktorý žalobca požaduje priznať od 21. 04. 2024 do zaplatenia. Právny zástupca žalobcu predžalobnou výzvou zo dňa 01. 10. 2024 vyzval žalovaného na mimosúdne vysporiadanie daného prípadu.

3. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení žalobca k žalobe pripojil listinné dôkazy, a to Výpočet primárnej návratnosti (kalkulácia ukazovateľa schopnosti splácať) (č. I. 8 súdneho spisu); doručenkú do vlastných rúk (č. I. 10 súdneho spisu); ePotvrdenku s rozpisom zásielok (č. I. 13 súdneho spisu); Výpis z úverového účtu (č. I. 17 súdneho spisu); odpisy z podacích hárokov (č. I. 23 súdneho spisu); Oznámenie o postúpení pohľadávky (č. I. 26 súdneho spisu); výzvy (č. I. 27 súdneho spisu); Prílohu č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok (č. I. 29 súdneho spisu); sadzobník (č. I. 35 súdneho spisu); produktové

obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery (č. I. 49 súdneho spisu); predžalobnú upomienku (č. I. 62 súdneho spisu); ePotvrdenku (č. I. 63 súdneho spisu); Výpis z úveru (č. I. 64 súdneho spisu); výzvy (č. I. 67 súdneho spisu); oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (č. I. 69 súdneho spisu); Zmluvu o postúpení pohľadávok (č. I. 70 súdneho spisu) a Zmluvu o splátkovom úvere (č. I. 77 súdneho spisu).

4. Na základe tvrdených skutočností Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 09. 12. 2024 platobný rozkaz sp. zn. 23Up/1842/2024 voči ktorému bol žalovaný v zákonom stanovenej lehote podaný odpor. V podanom odpore žalovaný tvrdil, že nárok uplatnený v predmetnom súdnom konaní považuje za nedôvodný. Žalovaný namietal vecnú legitimitáciu a poukázal pri tom na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 06. 2010,

sp. zn. 2Cdo/205/2009 a tiež na § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „zákon o bankách“), a na možnosť banky postúpiť pohľadávku v prípade splnenia zákonných predpokladov. Žalovaný uviedol, že považuje postúpenie pohľadávky za neplatné z dôvodu, že k zosplateniu úveru malo dôjsť 20. 04. 2024. Z podanej žaloby, jej príloh a tvrdení žalobcu nemá vyplývať splnenie podmienok platného zosplatenia z dôvodu, že absentuje označenie splátky, ktorá mala vyvolať splatnosť a nebolo preukázané doručenie výzvy zo dňa 19. 03. 2024. Žalovaný poukázal tiež na rozhodovaciu prax vyšších súdnych autorít v konaní Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: 6Cdo/15/2023 zo dňa 25. 09. 2024; Najvyššieho súdu SR,

sp. zn.: 5Cdo/197/2022 zo dňa 26. 06. 2024 a Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: 5Cdo/2/2023 zo dňa 25. 01. 2024 v zmysle ktorých je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú úver predčasne zosplatnil. Tvrdil, že neurčitosť právneho úkonu predčasnej splatnosti znamená, že nemohlo zo strany právneho predchodcu žalobcu dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky ani z tohto dôvodu (neexistencia splatnej pohľadávky) a žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Na základe uvedeného navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

5. Žalobca následne, v súvislosti s podaným odporom a výzvou Okresného súdu Banská Bystrica, navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa Civilného sporového poriadku. Podaním k sp. zn. 23Up/1842/2024 sa žalobca v konaní vyjadril tak, že podľa jeho názoru predložil dôkazy, z ktorých vyplýva aktívna vecná legitimitácia žalobcu. K nesplneniu podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách uviedol, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky ktoré mu zákon ukladá, teda: že žalovaný bol v omeškaní s plnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako

90 kalendárnych dní ako aj to, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu vyzvaný

na úhradu omeškaných splátok. Poukázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR

sp. zn. 1Obdo/92/2018. Žalobca mal za to, že v konaní boli splnené podmienky vyplývajúce

z § 92 ods. 8 zákona o bankách ako aj predpoklady vyplývajúce z § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o námietku neplatného zosplatenia úveru žalobca poukázal na komentár k ustanoveniu § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka a uviedol, že ak bola v spotrebiteľskej zmluve dohodnutá strata výhod splátok veriteľ je oprávnený od dlžníka požadovať zaplatenie celej pohľadávky. K uplatneniu práva však môže dôjsť až keď

od splatnosti nezaplatenej splátky uplynie lehota troch mesiacov. Žalobca poukázal

na uznesenie Krajského súdu Prešov v sp. zn. 5CoCsp/14/2021, ktoré poukazuje na obsahovú stránku upozornenia dlžníka a z ktorého má vyplývať, že absencia identifikácie splátky nemá za následok neplatnosť právneho úkonu. Žalobca tak tvrdil, že právny úkon spĺňa zákonom vyžadované náležitosti a nárok považujú za dôvodný v plnom rozsahu.

6. Žalovaný po výzve súdu na vyjadrenie zo dňa 28. 01. 2025 a predĺžení lehoty

na vyjadrenie zo dňa 17. 02. 2025 súdu doručil vyjadrenie, v ktorom uviedol, že zotráva

na doterajšej argumentácii, a že právny úkon dodávateľa musí spĺňať podmienky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti a jeho forma musí korešpondovať s formou právneho úkonu, ktorým sa zakladal spotrebiteľský záväzok. Žalovaný poukázal na to, že predčasná splatnosť musí byť aj po obsahovej stránke vykonaná zrozumiteľne, bez pochybností o jej obsahu, pričom podľa zákona o ochrane spotrebiteľa má spotrebiteľ právo na informácie a právo

na ochranu svojich ekonomických záujmov. Pokiaľ je spotrebiteľ konfrontovaný s výzvou dodávateľa na predčasnú splatnosť, či samotným úkonom predčasnej splatnosti, pričom úkon predčasnej splatnosti vyvoláva zásadné právne účinky pre spotrebiteľa (zväčša negatívne)

s priamym vplyvom na jeho ekonomické záujmy, potom tieto úkony musia byť vykonané jasne určito a zrozumiteľne. Ak tomu tak nie je, dochádza aj k obmedzeniu možnosti spotrebiteľa reagovať na úkony dodávateľa. Nie je možné argumentovať proti neurčitým úkonom (argumentovať tým, že zmluva neobsahuje ustanovenie, od ktorého veriteľ odvodzuje svoje nároky, alebo tým že splátka bola zaplatená, keď spotrebiteľ ani nevie, ktorá splátka nemala byť podľa tvrdení dodávateľa zaplatená). Podľa názoru žalovaného,

je takýmto konaním je porušené aj právo spotrebiteľa na prípadnú reklamáciu podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný tak na základe argumentácie prezentovanej v konaní má za to, že neplatnosť právneho úkonu predčasnej splatnosti znamená, že nemohlo zo strany právneho predchodcu žalobcu dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky a žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Nárok žalobcu považoval za nedôvodný v celom rozsahu a žalobu navrhol zamietnuť.

7. Na prejednanie veci samej nariadil súd pojednávanie na deň 14. 05. 2024. Pojednávanie sa nezúčastnil nikto, keď neúčast' na pojednávaní tak právny zástupca žalobcu, ako aj právny zástupca žalovaného svojimi podaniami doručenými súdu dňa 07. 05. 2025 riadne ospravedlnili. Na pojednávaní vykonal súd dokazovanie listinnými dôkazmi tak, ako ich súdu predložil v konaní žalobca a ako sú uvedené v ods. 3 odôvodnenia tohto rozhodnutia.

8. Na tomto mieste súd uvádza, že neuniklo jeho pozornosti vyjadrenie žalobcu v podaní doručenom súdu dňa 07. 05. 2025 v ktorom uviedol, že ak by súd s ohľadom na prípadné skutkové tvrdenia žalovaného nepovažoval nárok žalobcu za preukázaný v celom rozsahu, žiada žalobca o odročenie pojednávania. Žalobca zároveň uviedol, že ak by súd vyjadrenie žalobcu nepovažoval za dostatočné pre priznanie nároku uplatneného žalobou, žiada žalobca súd o výslovné uvedenie skutočnosti, že trvá na účasti právneho zástupcu žalobcu na ďalšom (nasledujúcom) pojednávaní. V spojitosti s uvedenou požiadavkou žalobcu súd uvádza,

že je na rozhodnutí žalobcu, či sa pojednávania, na ktoré bol riadne a v dostatočnom predstihu predvolaný dostaví alebo nie. Zároveň, žalobca, zastúpený právnym zástupcom, si musí byť vedomý tej skutočnosti, že v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku súd poskytuje predbežné právne posúdenie veci na prvom pojednávaní vo veci. Ak sa žalobca rozhodne, že sa na pojednávanie nedostaví, nemôže toto svoje rozhodnutie viazať na budúci možný obsah predbežného právneho posúdenia súdu, resp. na konštatovanie súdu o tom,

či sú okolnosti uvedené v písomných vyjadreniach žalobcu postačujúce (dostatočné)

na priznanie žalobou uplatneného nároku, ktoré súd vysloví práve v rámci predbežného právneho posúdenia veci, tak ako to žalobca urobil v tomto prípade a vymieňovať

si to či a kedy súd vo veci samej rozhodne alebo iný procesný postup súdu. Zároveň súd v spojitosti s uvedeným dáva do pozornosti, že žalobca trval na podanej žalobe aj po tom,

ako sa oboznámil s vyjadreniami a skutkovými tvrdeniami protistrany. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že žalobcovi bola poskytnutá možnosť reagovať na všetky vyjadrenia protistrany, oboznámiť sa so všetkými skutkovými tvrdeniami protistrany, v nadväznosti

na ne sa vo veci vyjadriť a doplniť svoje skutkové tvrdenia a dôkazy a zároveň mu nebola odňatá možnosť konať pred súdom, keď bol na pojednávanie, na ktoré sa sám rozhodol nedostaviť, riadne a v dostatočnom časovom predstihu predvolaný.

9. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Z. z. Občianskeho zákonníka

(ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu

na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom

je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú určitú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a v neprospech

spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

11. Podľa § 54 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

12. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

14. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

20. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na inú osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

21. Predmetom sporu bolo zaplatenie sumy 540,38 Eur spolu s príslušenstvom, pričom sa jednalo o spotrebiteľský spor medzi žalobcom ako nebankovým subjektom, na ktorý bola pohľadávka voči žalovanému postúpená z právneho predchodcu, ktorý bol bankovým subjektom a spotrebiteľom v procesnom postavení žalovaného. Právny predchodca žalobcu tak pri uzatváraní zmluvy so žalovaným vystupoval v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ a žalovaný vystupoval v predmetom vzťahu ako spotrebiteľ.

22. V posudzovanej veci, súd považoval za sporné splnenie podmienok platného zosplatenia z dôvodu žalovaným tvrdenej absencie označenia splátky, ktorá mala vyvolať splatnosť úveru ako aj žalovaným spochybňované doručenie výzvy zo dňa 19. 03. 2024.

23. Vo veci nebolo sporným, že medzi právnym predchodcom, bankou, ako postupcom a žalobcom, spoločnosťou M.B.A. Consult Investments s.r.o., ako postupníkom došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0850/2024/CE zo dňa 23. 09. 2024, k postúpeniu pohľadávky právneho predchodcu voči žalovanému.

24. Vo veci tiež nebolo sporným, že sa jednalo o spotrebiteľský úver vo forme splátkového úveru, pričom zo zmluvy úvere mal súd za preukázané, že doba trvania zmluvy bola dohodnutá do 28. 07. 2024. Vzhľadom na uvedené zmluvné dojednanie tak mohla byť pohľadávka právneho predchodcu platne postúpená na žalobcu len v prípade, že právny predchodca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej (predčasnej) splatnosti pohľadávky, resp. v prípade riadneho platného a účinného odstúpenia od zmluvy, resp. vypovedania zmluvy zo strany právneho predchodcu žalobcu.

25. Súd následne, v súvislosti s postúpením pohľadávky z banky na žalobcu, skúmal, v akej časovej súvislosti boli výzvy v zmysle zákonných ustanovení vyhotovené, či bola pohľadávka právneho predchodcu žalobcu riadne zosplatená a či bola následne platne postúpená na žalobcu.

26. Z listín predložených žalobcom ako dôkazov mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu vyhotovil a žalovanému zaslal niekoľko výziev, konkrétne Výzvu zo dňa 12. 09. 2022, ktorou žalovanému oznámil, že k uvedenému dňu je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 152,36 Eur, následne Výzvu zo dňa 02. 05. 2023, ktorou oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 219,07 Eur ku dňu 02. 05. 2023, Výzvu zo dňa 19. 03. 2024, ktorou právny predchodca žalobcu žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy, pričom mu oznámil, že ku dňu vyhotovenia výzvy je žalovaný v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 575,17 Eur a Výzvu zo dňa 20. 06. 2024, ktorou právny predchodca žalobcu žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 744,07 Eur, nakoľko pohľadávka právneho predchodcu žalobcu bola k uvedenému dátumu splatná v celom rozsahu a žalovaný bol v omeškaní s jej splácaním viac ako tri mesiace.

27. Právny predchodca žalobcu tiež vyhotovil Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej dňa 21. 04. 2024, v ktorom žalovanému oznámil, že ku dňu 20. 04. 2024 vyhlásil, z dôvodu omeškania žalovaného so splácaním pohľadávky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, mimoriadnu splatnosť úveru.

28. Pokiaľ ide o Výzvu zo dňa 19. 03. 2024 adresovanú žalovanému, s ktorou žalobca spája splnenie zákonných predpokladov § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, súd konštatuje, že z výzvy vyplýva, že právny predchodca žalobcu v nej žalovaného upozornil, že ku dňu 19. 03. 2024 je tento v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 575,17 Eur a zároveň žalovanému oznámil, že v prípade

ak v lehote 15 dní odo dňa jej doručenia neuhradí dlžnú sumu je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť.

29. Podľa názoru súdu z predmetnej výzvy nie je zrejmé, pre ktorú splátku sa žalovaný nachádzal v omeškaní, a teda je tu daná absencia označenia splátky, ktorá mala splatnosť úveru ako takého vyvolať. Pokiaľ ide o doručenie predmetnej výzvy, jej doručovanie, resp. to, že táto sa mohla dostať (dostala sa) do dispozičnej sféry žalovaného, je podľa názoru súdu preukázané z podacieho hárku.

30. Uvedený úkon (výzva) právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému tak súd posúdil, z dôvodu neuvedenia splátky, pre ktorú právny predchodca žalobcu ako veriteľ dlh žalovaného zosplatnil, ako právny úkon neurčitý, a teda neplatný.

31. Súd, vo vzťahu k podmienkam pre platné predčasné zosplatnenie úveru, poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25. 01. 2024, s ktorého závermi sa stotožňuje, podľa ktorého, cit.: „V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.“ V spojitosti s uvedeným súd tiež odkazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu 5Cdo/197/2022 zo dňa 26. 06. 2024, sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31. 07. 2024 a sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25. 09. 2024.

32. Vo výzve na zaplatenie ani v oznámení o mimoriadnom zosplatnení nebola právnym predchodcom žalobcu konkrétne špecifikovaná splátka, pre ktorú právny predchodca žalobcu ako veriteľ dlh žalovaného mimoriadne zosplatnil. Súd, vzhľadom na neoznačenie konkrétnej splátky, nezaplatenie ktorej vyvolalo splatnosť celého dlhu nemohol za danej dôkaznej situácie jednoznačne konštatovať, že okamžitá splatnosť, ku ktorej právny predchodca žalobcu pristúpil, bola platná a že právny predchodca žalobcu zmluvu so žalovaným platne vypovedal. Nedostatok spočívajúci v neoznačení tejto splátky potom bránil súdu jednoznačným a nesporným spôsobom vyabstrahovať tú splátku, pre ktorú právny predchodca žalobcu, ako veriteľ, k mimoriadnemu zosplatneniu úveru pristúpil, z ktorého dôvodu nebolo možné jednoznačne zistiť, či veriteľ v procese mimoriadneho zosplatnenia postupoval v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Takto jednoznačne určená splátka je potrebná aj z dôvodu ustálenia plynutia premlčacej doby (premlčanie súd pri spotrebiteľských sporoch skúma ex offio). Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu a dlžníka upozorní na možnosť zosplatnenia celého úveru, spotrebiteľ môže byť týmto pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť uvedeným konaním veriteľa poškodený (6Cdo/15/2023 zo dňa 25. 09. 2024).

33. Vo svojom rozhodnutí sp. zn. 14CoCsp/3/2025 zo dňa 08. 04. 2025 Krajský súd v Banskej Bystrici v súvislosti s uvedeným upresnil, že cit.: „...požiadavka špecifikácie splátky, pre ktorú veriteľ dlh mimoriadne zosplatňuje, má svoj racionálny základ v potrebe zabezpečenia „rovnomernej“ právnej ochrany protistrany. Aj skrz spotrebiteľský charakter právneho vzťahu je dôležité, aby mal dlžník (spotrebiteľ) možnosť objektívne z oznámenia o mimoriadnom zosplatnení úveru zistiť, pre ktorú splátku došlo k aktivácii mimoriadneho zosplatnenia dlhu, v závislosti od ktorej je kreovaná pre dlžníka možnosť posúdiť platnosť

či neplatnosť takéhoto úkonu a k tom prispôbiť svoju následnú ekonomicko-právnu interakciu. Nie je žiaduce, aby v prípade, že dlžník považoval mimoriadne zosplatnenie dlhu za neplatný právny úkon, bol nútený čakať až na spor vyvolaný veriteľom, v ktorom by veriteľ až dodatočne špecifikoval splátku (napr. v žalobe), pre ktorú dlh zosplatnil a s ktorou skutočnosťou by sa tak dlžník po prvý raz oboznámil až v rámci súdneho konania. vychádzajúc z vyššie uvedených úvah zastal odvolací súd názor, podľa ktorého absenciu špecifikácie splátky, pre ktorú veriteľ dlh mimoriadne zosplatnil, nie je možné konvalidovať ani žiadnym dodatočným (skutkovým) vymedzením v rámci súdneho konania (napr. v žalobe či replike).“

34. S poukazom na uvedené skutočnosti, súd považoval okamžité zosplatnenie úveru za vykonané v rozpore s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka aj z tohto dôvodu,

že z predložených listinných dôkazov nevyplývalo uvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil právny predchodca žalobcu celý dlh žalovaného. Žalobca tak podľa súdu nepreukázal dodržanie zákonných podmienok mimoriadneho zosplatnenia spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, určujúceho kedy najskôr a za akých podmienok môže veriteľ požadovať zosplatnenie dlhu a ani zákonné podmienky ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka určujúceho časový limit, do kedy mohol toto právo na zosplatnenie úveru veriteľ vykonať.

35. Nad rámec uvedeného súd, aj s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp/3/2025 zo dňa 08. 04. 2025, dodáva, že podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 a v § 565 Občianskeho zákonníka. Občianskym zákonníkom vymedzené podmienky platného a zákonného zosplatnenia pritom musia byť splnené kumulatívne. Ust. § 53 ods. 9 vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú dlžníkovi a preukázateľne doručovanú (minimálne do dispozičnej sféry dlžníka) spolu s upozornením na omeškanie s presne vyšpecifikovanou konkrétnou splátkou, spolu s výslovným upozornením na možnosť veriteľa, v prípade nesplnenia i povinnosti zo strany dlžníka, požadovať od neho zaplatenie celého zvyšku dlhu. Právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej časti pohľadávky má pritom veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania sa dlžníka so zaplatením splátky. Ust. § 565 zakotvuje pre plnenie v splátkach možnosť veriteľa žiadať dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len v prípade, ak to bolo medzi nimi dohodnuté, alebo ak to bolo inak určené. Pokiaľ ide o vzájomný vzťah ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ust. § 53 ods. 9 predstavuje v úprave spotrebiteľských vzťahov lex specialis a § 565 predstavuje legi generali. Právo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, a za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace stále trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby tento v stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní spotrebiteľa (dlžníka) upozornil na uplatnenie tohto práva.

36. Právnym následkom neplatného zosplatnenia je neplatnosť postúpenia takto, neplatne zosplatnenej, pohľadávky (§ 92 ods. 8 zákona o bankách v spojení s § 17 ods. 1 ZoSÚ).

37. Súd tak, vzhľadom na uvedené, nemohol dospieť k záveru o platnom postúpení pohľadávky z právneho predchodcu na žalobcu, keď za situácie, v ktorej nebolo možné konštatovať, že vyhlásenie okamžitej splatnosti bolo platné, považoval súd postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu na žalobcu za neplatné pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, keď v konaní nebolo po vykonanom dokazovaní preukázané, že ku dňu postúpenia pohľadávky boli splnené predpoklady na toto postúpenie.

38. Súd preto konštatoval, že postúpenie pohľadávky právneho predchodcu ako bankového subjektu voči žalovanému ako spotrebiteľovi na žalobcu bolo pre nesplnenie vyššie uvedených zákonných podmienok neplatné, súd konštatoval, že zmluva o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom a žalobcom bola neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, pričom v zmysle zákonných ustanovení súd na absolútnu neplatnosť právneho úkonu prihliada z úradnej povinnosti.

39. Na základe uvedeného súd pristúpil ku skúmaniu danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko predmetom konania bola banková pohľadávka postúpená nebankovému subjektu, pričom súd je povinný otázku aktívnej vecnej legitímácie skúmať z úradnej povinnosti (ex offa).

40. Skúmanie vecnej legitímácie, a to tak aktívnej (existencia tvrdeného subjektívneho práva na strane žalobcu) ako aj ako aj pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého civilného sporového konania, pričom súd musí vecnú legitímáciu skúmať vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo sporových strán nenamieta (k uvedenému pozri aj Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/205/2009 alebo sp. zn. 4Cdo/162/2020). Zistenie nedostatku aktívnej vecnej legitímácie pritom vedie vždy k zamietnutiu žaloby. V sporoch s ochranou slabšej strany súd podrobne skúma otázku aktívnej vecnej legitímácie pokiaľ sa jedná o právneho predchodcu (postupcu), ktorým je bankový subjekt a nového veriteľa (postupníka, žalobcu) v kontexte ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Banka, ako Právny predchodca, má práve uvedeným zákonným ustanovením obmedzenú

možnosť postupovať svoje, t. j. bankové, pohľadávky voči dlžníkom v tom, že bez súhlasu klienta môže postúpiť len splatnú pohľadávku, resp. splatnú časť pohľadávky. Postupovaním nezosplatnených, resp. neplatne zosplatnených pohľadávok nebankovým subjektom by totiž dochádzalo k neprípustným zásahom (vstupom) do právnych bankových vzťahov nebankovými subjektami.

41. Aktívnu legitímáciu sa teda rozumie také hmotnoprávne postavenie subjektu konania (žalobcu), z ktorého vyplýva žalobcom tvrdené právo, resp. žalobcovi vyplýva procesné právo svoj hmotnoprávny nárok si žalobou na súde uplatniť.

42. Aktívna vecná legitímácia žalobcu v posudzovanej veci súvisela so splnením podmienok určených v § 17 ZoSÚ v spojení s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ustanovenie § 17 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky ako jednu z podmienok postúpenia pohľadávky uvádza, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti.

43. Za vyššie popísaného skutkového a právneho stavu posudzovanej veci súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a žalobu v celom rozsahu z uvedeného dôvodu zamietol (I. výrok rozsudku).

44. Súd sa ďalej nezaoberal posudzovaním ostatných otázok, nakoľko za danej dôkaznej situácie a procesnej situácie nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu sa javilo skúmanie ostatných otázok, napr. otázky doručovania jednotlivých písomností zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému a pod. ako nadbytočné.

45. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní mal úspech žalovaný, a to v celom rozsahu, keď súd žalobu v celom rozsahu zamietol, priznal mu súd právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II. výrok rozsudku).

48. V súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP súd rozhodol len o nároku na náhradu trov konania. O výške tejto náhrady bude rozhodovať súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici .

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolyvanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolyvanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolyvanie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nespĺní to, čo mu vykonateľný rozsudok (exekučný titul) ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, vykonať exekúciu podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.